

Екатерина Ненчева

Един твой поглед нявга...

Един твой поглед нявга
ме правеше честита,
с една за тебе мисъл
душа ми бе пропита.

И ето те пред мене,
тъй както те желая;
но дали те обичам
самичка веч не зная...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6494>]